

# EL CARRER

## PERIÒDIC CATALÀ D'ESQUERRA

### Portantveu del Centre d'Esquerra - Estat Català

14 desembre 1931. — Primer aniversari de l'assassinat, per l'Espanya catòlica i borbònica, de Galán i García Hernández; nosaltres ens descobrim davant aquests dos noms gloriosos.

Redacció i Administració:  
Rambla Macià, 40

15 cèntims

Any 2

Vilanova i Geltrú, 15 desembre 1931

Núm. 13

Dels articles publicats amb o sense signatura en són responsables els seus autors



**AVÍS** - El Comitè polític del Centre d'Esquerra-Estat Català ha organitzat una tanda de conferències polítiques i culturals, la inauguració de les quals tindrà lloc al nostre centre el propinent divendres, dia 18, a les deu de la nit, a càrrec del ferm nacionalista Dr. Remigi Juncà, el qual parlarà sobre el tema: «La història de Catalunya i el moment actual».

A l'esmentat acte queden convidats tots els socis de l'entitat, grup editor i subscriptors d'EL CARRER.

CRONICA QUINZENAL

## SEGUINT EL CAMÍ

Els qui ens hem llançat a la lluita periodística, militants tots d'Estat Català, tenim oberts davant nostre una colla de camins, i mancaríem imperdonablement si no assenyaléssim al poble, el que al nostre jui pot conduir-lo a la seva reivindicació definitiva. Cenyint-nos a la nostra vila, que és allà on particularment dirigim el nostre periòdic, tenim per un costat la bella perspectiva d'una colla de companys, joves, inquiets, que són una veritable prometença per l'avenir polític, cultural i social de Vilanova; al centre els indiferents, els irresponsables, els quals els seus «papàs» prefereixen es dediquin enganyant les filles de llurs amics que es fiquin en política; a l'altra part una colla de polítics moralment atrofiats, pupins, lliguers i també republicans, els quals els és indiferent les llibertats del nostre poble i estan sempre disposats a canviar de partit quan del seu millorament particular es tracta. Les orientacions modernes de la política, les hores de responsabilitat social que vivim, per ells, no compten, i com si encara fossim en aquells temps, no pas massa llunyans, en què un senyor era amo de voluntats i consciències, segueixen una política obstaculitzadora a tota idea noble i generosa, mercès a les seves tàctiques de baixa conxorxa i de capelleta.

Tenim, doncs, molta feina a fer dintre de casa i enllà de casa; és l'hora per als homes de consciència de la màxima responsabilitat; és l'hora d'elaborar l'esdevenidor del nostre poble; és l'hora de llançar-nos a la palestra per la justícia social; és l'hora de lluitar pel reconeixement de l'Estat Català; és l'hora de la llibertat.

Nosaltres, els homes d'Estat Català, som un grup polític compost d'obrers, els quals, tal com diu el nostre cabdill Francesc Macià, volem que la llibertat de Catalunya vagi aparellada de les llibertats socials.

## Vilanova al seu Fill predilecte Francesc Macià i Llusà

La història, a través dels temps, ens dona l'experiència que tan sols aquells que han reeixit amb alguna cosa passen a formar la sardana dels immortals; no tan sols s'immortalitzen els autors de llurs fets o obres, si que també tot allò que els volta, que toquen o bé que estimen, i és comprovat que els que ajuden a immortalitzar els homes són els seus més grans adversaris.

Vilanova, mentre hi hagi un trosset de Catalunya amb quiscun català que bategui dins son cor l'esperit de la seva raça, serà immortal; i també en totes les parts del món, mentre hi quedi un home que vulgui preocupar-se dels grans esdeveniments de les pàtries oprimides, restarà en la història el nom d'aquest poble fundat pel gran rei de la Unitat Catalana, En Jaume I (el Conqueridor), quin poble és el breçol del primer President de la República Catalana després de l'opressió dels fatídics Borbons.

Aquest home, per les seves gestes, apar llegendari, però que és carn i ossos com nosaltres, i que els seus setanta dos anys omplen la seva vida d'accions nobles. Vilanova, el dia 29 del passat, va tributar-li l'homenatge més gran. L'Ajuntament en incorporació, les societats i el poble, va atorgar-li oficialment el nomenament de Fill predilecte i posar el seu nom a la Rambla més important.

Tots els actes celebrats en homenatge a D. Francesc Macià varen constituir una veritable manifestació popular. En la sala de sessions de l'Ajuntament va tenir lloc l'entrega del pergami que és obra de l'artista nostrat N'Enric C. Ricart. Van ésser moments de joia per tots. El senyor Macià remercià tant aquest nomenament que digué parlant amb el poble que estimava més aquesta distinció que l'ésser President de la Generalitat.

A la façana que dona a la Rambla de la casa que hi ha instal·lada la Caixa d'Estalvis de la Generalitat, va descobrir-se la placa, pulcrament cisellada per l'escultor enamorat de la nostra platja, En Joan Rebull, en mig d'un entusiasme delirant, que el nostre Patrici agrària de cor, visques, cant, música, i un gran parlament d'en Puig i Ferrater anava dedicat a D. Francesc.

\* \* \*

En el Foment del Treball va celebrar-se el dinar íntim, en el que hi assistiren, a més d'un crescut nombre de personalitats foranes, els regidors i representants de les societats locals, com també de foranes, bon nombre de vilanovins, encara que de diverses idees polítiques i socials. Només podia ajuntar en un acte així, l'Avi que aplega tots els seus néts al voltant de la taula; sols aquest home podia fer que es partissin la sal i el pa amb vera germanor branques tan distintes, però que les unia un sol cos: l'honoradesa d'un home.

En destapar-se el xampany, el senyor Morgades va aixecar-se i va dir que en nom de la Comissió saludava a D. Francesc Macià i va comunicar tots els oradors que havien de fer ús de la paraula.

El senyor Segalà parlà en nom d'Estat Català, fent relació de com va realitzar-se la subscripció popular de la placa i esmentant que els homes d'Estat Català, per fer l'homenatge i iniciar la placa, no vàrem haver d'esperar que D. Francesc fos President de l'Esquerra ni molt menys President de la Generalitat. Invita a l'homenatjat a que quan vulgués podia anar a prendre possessió del nostre Centre del qual n'és President Honorari.

L'Alcalde de Sitges brindà en nom de l'Ajuntament i el poble que ell representa.

El senyor Fons, en representació de la «Comarcal del Penedès», invità a totes les societats polítiques republicanes de la comarca que entressin a formar part de l'Esquerra, més especialment, aquests braus joves d'Estat Català, perquè així siguin ben aviat un fet les llibertats de Catalunya.

L'advocat senyor Ballester feu constar que encara que el separin diferents punts d'idees del senyor Macià, que es troba en aquell acte per brindar en honor d'un fill de Vilanova, que en les lluites que ha tingut de sostenir per les seves fermes conviccions en el fràgil terreny de la política, no n'ha sortit mai tacada la seva honoradesa.

El senyor Juncà, metge de Cubelles (col·laborador d'EL CARRER), manifestà que ell no havia de parlar, perquè no representa a ningú, però ja